

Φ.—'Εγώ θαρρῶ καλλίτερα νὰ πάμε, χασομέρη,
κατὰ τὸ μεσημέρι.

Π.—Καλλίτερα μεσάνυκτα νὰ πάμε, βρε κανάγκα,
ὅπου μοῦ λέν πῶς γίνονται καλλίτερα τὰ μάγχα.

'Ἐπιτυχάνουν πρὸ πολλῶς τῆς ρυττας τὸ σκοτάδι...

Φ.—'Αφού τὸ θέλεις συμφωνῶ νὰ πάμ' ἐκεῖ τὸ βράδυ.

'Ατσιγάνων πολιτεία
κατὰ πάντα ζηλευτή...
τάρχαυτάτα μαντεία
τὰνεπλήρωσαν αὐτοί.

Εἰς τὴν γῆν τῶν Ἀθηναίων
πλῆθος Ἀτσιγγανικόν
φέρει καὶ τὸ Δωδωνάτον,
φέρει καὶ τὸ Δελφικόν.

Ποῦ Δελφοὶ καὶ ποῦ Δωδώνη;
τοῦτοι τώρα μάντιες μόνοι,
κι' ἡ καλάς τῶν Ἀτσιγγάνων,
ποῦναι γὰρ μαντεῖαι μάντιαι.

Καθεὶς' στοὺς τώρα χρόνους
πάει σ' ἐκείνους μόνους
καὶ δίνει τὰ ψιλά του.

Καὶ δὲν ζητεῖ κανένας
Πυθίας ἐμπνευσμένας
τρίποδος χρυσολάτου.

'Ἡ δάφν' ἢ μαντική
τώρα δὲν εἶν' ἐκεῖ,
κι' ὕδωρ δὲν τρέχει λάλον.

Τώρα δὲν ἀπαντῶ
μῆτε καμμιὰ Μαντῶ
ἐμπνεύσεων μεγάλων.

Μῆτε λαλοῦν, γεγέ,
σὲ τοῦτον τὸν καιρὸν
λαλέουσαι πηγαὶ
καὶ μέλλον καὶ παρόν.

Κανένα πλέον τρίποδα Πυθίας μὴ ζητῆς
καὶ μόνο τὰ τετράποδα νὰ τρέχῃς νὰ ρωτῆς.
Σ' ἐκεῖνα τώρα πρόσφερε παντοσπάς θυσίας
μεγάλας καὶ πλουσίας.

Μὲ τὴν δίνην τῶν αἰῶνων
ποτὸς μάντις μένει πλέον
εἰς τὴν γῆν τῶν Ἡρακλείων;
ὁ Τουρκόγυφτος καὶ μόνον.

Λοιπὸν σπεύσωμεν κι' ἐμεῖς παρευθὺς ἀπὸ τοὺς πρώτους
πρὸς αὐτοὺς τοὺς Τειρεσίας,
κι' ἄς προσφέρωμεν θυσίας
εἰς τὰ πνεύματα τοῦ σκοτούς.

Π.—Πάμε, Φασουλῆ, κι' ἐμεῖς νὰ τοὺς χαιρετήσωμε
καὶ νὰ τοὺς ρωτήσωμε
τί μαντεῖον πῶς θὰ γίνῃ
καὶ σὲ τοῦτο τὸ καμῖνι.

Φ.—'Ἐλα πάμε' στὰς σκηνὰς τῶν ἐρωτήσεων νὰ προβάλῃς
μυστικοπαθεῖς κορμί,
κι' εἶναι λένε πρὸς τοὺς ἄλλους
καὶ φιλέλληνας θερμοί.

Καὶ γι' αὐτοὺς μὰ φήμη λέγει
πῶς καὶ φιλέλληνησμός
κι' ἄκρος ἐνθουσιασμός
γὰρ Ρωμηούς τοὺς διασπλέγει.

'Ὀχ! Ἀθήνα, πρώτη χώρα,
σὺ κοιτῆς κλεινῶν λειψάνων
κι' ἀναμνήσεων λιθίνων.

Κατὰ πρώτων βλέπεις τώρα
κι' ἕνα πλῆθος Ἀτσιγγάνων
μὲ τὴν φλόγα Φιλελλήνων.

Περικλέτος, Φασουλῆς, κι' Ἀτσιγγάνοι προσφειλῆς.

(Ἰστάς σκηνὰς τῶν Ἀτσιγγάνων πῆν ὁ θεὸς τῶν ὀλοσῶν
μέσα' στῆς νυκτὸς τὸ σκοτούς,
ὅταν ἐξαφνα προβάλλῃ σοβαρὴ μὲ' ποικαιρία
ὁ Τουρκόγυφτος ὁ πρώτος).

Φ.—Εἰς τὸ ρεθμα τῆς Στυγὸς σ' ἐξορκίζω, πνεῦμα σκοτούς,
νὰ μαντεύσῃς καὶ νὰ πῆς
'στοὺς καιροὺς τῆς προκοπῆς
τί θὰ γίνῃ' στοὺς Ρωμηούς, ῥήτορας ἀχαιλινώτους.

Σὺ, Τουρκόγυφτε μεγάλη,
μὰ φρικτὴ φανέρα βγάλε,
κι' ἔλα λέγε προφητείας,
μαῦρον πνεῦμα τῆς σκοτίας.

Μεσάνυκτα σημαίνουν... ὄρα τῶν φαντασμάτων...
γύρω τὸ πᾶν σιγῆ,
κι' ὅμως ζωὴ σφριγῆ,
'στὴν πόλιν τῶν θαυμάτων.

Κόσμος' στὴν Κοσοπούλη, κόσμος καὶ' στὴν Κυβέλην,
καὶ συρροὴ μεγάλῃ...
πνεῦμα σκοτίας λάλει,
κι' Ἀτσιγγανὸν φιλέλλην.

Τὴν σκοτίαν ὀνειρωδῶ...
κῦτταζε σκίας ἐδῶ,
κῦτταζε σκίας ἐκεῖ.

Κάλεσε τὴν κουκουβάγια
κι' ἄρχισε νὰ κἀνῃ μάγχα
μὲ τὴν Σολομωνική.

Τουρκόγυφτος προφήτης, ποῦ τὸν ἀκούς καὶ φρίττει.

Τουρκ.—Τὰστρα λένε πῶς θὰ ὀητε θεσκαυροὺς καὶ τῶν γῶ
κι' ἐντυχίας' στὸν καιρὸ σας...
μὲ τοὺς ἀνδρας σας τοὺς νέους καὶ τὸ Σύνταγμα τὸ νέον
δέσατε τὸν γάδαρό σας.

Κι' ὁ μουγγὸς ἐλάλησε,
μαῦρη πέτρα γράλιος,
μαῦρη πέτρα στοργυλιή,
καὶ τοῦ ῥίχτικα πολλοί.

Τάστέρια φανερά λαλοῦν ὅτι κι' ὁ Βενιζέλος
σὲ σκέψι ἔρισκεται διπλῆ γὰρ τῆς διπλῆς τὸ τέλος,
κἄν νὰ τὴν στείλῃ σπῆτι τῆς αὐτὸ τὸ καλοκαίρι,
κἄν τὸν Ὀκτώβρη σοῦμπιτη νὰ σᾶς τὴν ξαναφέρῃ.

Προλέγει δυστοχήματα
κάθε παλιὰ καυκάλα,
καὶ γίνονται στοιχήματα
γὰρ τὴν Διπλῆ μεγάλη.

Ἡ νυκτερίδα πέταξε κι' ἡ κουκουβάγια σκούζει
μέσα στ' αὐτὰ τοῦ καθενὸς βεβέμη καὶ γρουσοῦζῃ
πῶς ἴσως ἡ Διπλῆ Βουλὴ τρεῖς χρόνους νὰ καθίσῃ,
γιατὶ τὸ Στέμμα κι' ὁ Λαὸς τὴν ἔχει συνειδίσει.

Τρεῖς χρόνους δίγως ἐκλογαὶς καὶ κλονισμοὺς τῆς σφαιρας,
τρεῖς χρονάκια θάγετε τοὺς ἰδίους τοὺς πατέρας.
Τρεῖς χρόνους μὲ Κουλουμπάρδο, μὲ Κάβουρα, μὲ Γόντικα,
ἔλοι θὰ χάσκου ἀδρανεῖς,
καὶ δὲν θὰ σκιάεταί κανεὶς
κανένα κόμματος παλῆρο βαρβάτο γεροπόντικα.

Ἄλλ' ἔμωσ ἀν διαλυθῇ καὶ τοῦτη παρ' ἐλπίδα
καὶ κάλπαις ἐκτεθοῦν ξανά στὴν κάλπικη πατρίδα,
τότε κι' ὁ Κόντες ὁ πολὺς
θὰ δείξῃ τὴν εἰλὰ
τοῖς ὄντοις του τοῖς προσφιλοῖς
κατὰ τὸν Πετραλιᾶ.

Τότε κι' ὁ Κρῆς ὁ προμερὸς
μὲ μὰ μονάχα θάγετε παροξυσμοὺς καὶ κρίσεις,
καὶ θὰ λαλήσῃ λιγυρὸς
εἰκείιος προσφιλοῖς:

«Στῆς κάλπης τὸν παροξυσμὸν
ἀγρύπνωσ γρηγορεῖτε,
πρὶν πέσετε σὲ πειρασμὸν,
καὶ στὴν πυγμὴν θαρρεῖτε.»

Μὲ τὴν Ἀναθεώρησιν τὴν τάξι νὰ γνωρίσετε
καὶ νέους νόμους ἰσχυροὺς,
καὶ πιθανὸν μετὰ καιροῖς
τὴν νῦν Ἀναθεώρησιν νὰ ξαναθεωρήσετε.

Γιὰ τὸ δικὸ σας Σύνταγμα δὲν φθάνει μία μόνο,
μὲ μὰ μονάχα θάγετε παροξυσμοὺς καὶ κρίσεις,
καὶ πρέπει νάγετε δουλεῖα καὶ σκέψι κάθε χρόνο
τῶν ἀναθεωρήσεων τὰς ἀναθεωρήσεις.

Ἄκονίζοντες τὰς γλώσσας
μ' ἀναθεωρήσεις τόσας,
καὶ τὴν μίαν καὶ τὴν ἄλλην
ἀναθεωροῦντες πάλιν,

ἔτσι μόνον μία φορὰ θὰ ἴμωρεστε νὰ βρῆτε
χαρκαπρασ σιδηροῦς καὶ νὰ σιδηροφορῆτε,
δίγως νάγετε σὺν τῶρα μούτρα γὰρ σιδέρωμα,
ποῦ προσφέρονται στὸ κράτος μόνον ἀπείρωμα.

Πάλιν ὁ Μπένης ὁ Χαλῆλ θὰ τρέξῃ στὸν Γρουπάρη
γιὰ κάποιον τηλεγράφημα συνέντευξι νὰ πάρῃ.

καὶ νέας θὰ ζητῇ γι' αὐτὸ σαφεῖς δικασφῆσεις
καὶ νέας ἐξηγήσεις,
πλὴν ὁ Γρουπάρης θὰ τοῦ πῇ: Μπέη μου, σὲ καλὸ σου...
σοῦπα γι' αὐτὸ πῶς ἄδικα σκιστίζεις τὸ μβαλό σου.

Κι' ἀν' στὴν Κρῆτη τώρα πᾶρ τὸν Καθ' ἡδὸν τὸ μπουλοῦκι
γὰρ νὰ πῆρ μὲ τοὺς Μουρτζῆδες τὸν καρφὶ καὶ τὸ τοιμποῦκι,
γὰρ Καθ' ἡδὸς μὴ σᾶς μέλῃ
καὶ γι' αὐτοὺς μὴ χολοσκάτε...
ἢ Τουρκίαι δὲν τοὺς στέλλει,
μὰ τοὺς στέλλουν οἱ προστάται.

Κι' ἀν θελήσουνε Πασάδες
καὶ Νεότουρκοι φεσαάδες
εἰς τοῦ Μίνως ἐκείνου τὴν πολυάσπῃ πατρίδα
νὰ τενοῦσιν τὴν ἀρίδα,
σεῖς δὲν πρέπει καὶ γὰρ τούτους τὸ κεφάλι νὰ κτυπάτε...
δὲν θὰ πᾶνε μοναχοὶ ταν... θὰ τοὺς στείλουν οἱ προστάται.

Τὰ συμπερόντα τῶν φίλων μὴν ξεχνᾶτε τὰ μεγάλα,
κι' ἀν κληθῆν τοῦ Σουλτάνου μέσα στὰ ταξείδια τᾶλλα
γὰρ τὰ κυριαρχικὰ του νὰ περάσῃ καμμιὰ μέρα
ξερνικὰ κι' ἀπὸ τὴν Κρῆτη,
γὰρ ν' ἀπλώσῃ κι' ἐκεῖ πέρα
τὸ φεγγαρί τοῦ Προφήτη,
σεῖς γι' αὐτὸ δὲν πρέπει κάνακι τοῦ Σουλτάνου νὰ βασταῖτε...
δὲν θὰ πᾶρ μοναχὸς του... θὰ τοὺς στείλουν οἱ προστάται.

Ἔσεῖς πάντα τοὺς προστάτας λιγερὰ θὰ τοὺς ὀμνῆτε
καὶ θὰ τοὺς εὐγνωμοῦντε,
καὶ θὰ γίνεσθε θυσία
γὰρ μία τέτοια προστασία.

Ποτὲ γὰρ τοὺς προστάτας σας δὲν θὰ σᾶς λιψ' ἡ πίστις,
κι' αὐτοὶ κατ' ἑμὲ τὸν Κερμ-
θὰ σας φαναλοῦν ἀφερμ,
καὶ θὰ σας δίνουν εὐσημα διαγωγῆς ἀρίστης.

Κουκουβάγια πέταξε,
κι' ἡ διπλῆ συνέταξε
Σύνταγμα σωτήριο.

Κι' ἔγχεσε παντοῦ δροσιά,
κι' ἔγινε στὴν Κρησιὰ
γεῦμα νικητήριο.

Δραγοῦμη προεδρεύσαντι μεγάλη νικητήρια,
καὶ τῷ κυρίῳ Ρακτιδὸν θερμὰ συγχαρητήρια.
Τὸ νέον Σύνταγμα κρητικὸ καὶ κράτος ἀπρομαχτηνον,
κι' ὅλ' οἱ νηστεύοντες μ' αὐτὸ θὰ τρέβουν τὸ στομάχι ταν.

Μία σκουπα μπαινίει τώρα καὶ στὸν Ἀρειον τὸν Πάγον
γὰρ νὰ τὸν ἐκκαθαρίσῃ,
κι' ἐξηντάρηδες τὸ στρίβου, κι' ὁ Μοναρχικὸς παράγων
στὰ λουτρά θ' ἀναχωρήσῃ.

Φ.— Χαροποιὰ μαντευματα
μὰς λίνε σκότους πνεύματα,
καὶ τᾶστρα λαμπυρίζου,
καὶ κῶταξ κακαρίζου.

II.—Μὰ πῶς ἐκεῖνος, ποῦρηται σιγὰ σιγὰ;... τὸν ξέρεῖς;
Φ.— Ὁ κύριος Προρωτοουργός, ὁ λυρωτῆς Λευτέρης.
II.—Τρέμω, καί μινε Φασουλῆ... πῶς βρέθη' ἔδω πέρα;
Φ.— Παντοῦ τὴν ἄρισται, Περικλῆ, τοῦ Κρητικῶ τὴν χέρα.